

عنوان مقاله:

تطبیق اجتماعی آیین ها و تاویل نمایشی آن

محل انتشار:

دومین کنفرانس بین المللی ادبیات و پژوهش های تطبیقی در آن (سال: 1395)

تعداد صفحات اصل مقاله: 17

نویسندگان:

سیدمهدی عابدینی

علیرضا ملاح

سیاوش مرشدی

مریم شاه حسینی

خلاصه مقاله:

در دوره‌های از تاریخ این دو پدیده (آیین و نمایش) یکی بوده اند و در واقع مکمل و متمم یکدیگر بوده‌اند که در این مورد واژه‌ی آیین استفاده شده است. در بعضی از روزگاران اگر کسی می‌گفت نمایش آیینی یکی از دو کلمه‌های که بر زبان رانده بود حشو به حساب می‌آمد. در آن هنگام نمایش به غیر از آیین نبود. آن که اندیشیده بود نمایش در واقع به آیین اندیشیده بود و 1 اگر میان‌دیشید آیین تصویری از نمایش داشت. دکتر فرهاد ناظرزاده‌ی کرمانی به زبانی دیگر به همین معنا اشاره می‌کند: نمایش‌های آیینی سنتی، امری تازه و جدید نیستند. و از آن جایی که هنر تیاتر در سوییهای از آیین مناسک مذهبی زاده و پرورده شده است، میتوان گفت که در دوره‌های از تاریخ که این دو پدیده (تیاتر و مذهب) یکی بوده‌اند، تفاوت 2 چندانی میان آیین مناسک مذهبی و آیین مناسک نمایشی وجود نداشته... اما با توجه به شواهد و قراین امروزی، آن چه در تیاتر معاصر به نام نمایش آیینی، اجرا میشود به طور عمده با مفاهیم مذهبی فاصله‌ی بسیاری دارد و بیشتر جنبه‌های ظاهری و قراردادی آیینها را تقلید میکند. نمایش‌نامه‌نویس و کارگردان امروزی میکوشد با بهره‌گیری از سبک و سیاق آیین و مناسک، تجربیات و مکاشفهی خاص خود را به گروه 3 اجرا کننده و از این طریق به بینندگان منتقل کند. به عنوان مثال میتوان به بعضی از آثار شکسپیر از جمله نمایش‌نامه‌ی ریچارد سوم اشاره کرد.

کلمات کلیدی:

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/605083>

